

P.Z. br. 338/3

HRVATSKI SABOR

Zagreb, 10. listopada 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: Amandmani na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti na radu, P.Z. br. 338

Temeljem članka 196. Poslovnika Hrvatskoga sabora, zastupnik Silvano Hrelja na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti na radu, podnosi sljedeće amandmane:

Amandman I.

U članku 1. u stavku 1. iza riječi odgovornost briše se točka te se dodaju riječi:
„te se osniva Zavod za unapređivanje zaštite na radu i utvrđuje njegova djelatnost i upravljanje.“

Obrazloženje:

Zavod za unapređivanje zaštite na radu značajna je institucija po pitanju zaštite na radu te je njegovo ukidanje korak unatrag, a ušteda se mogla i ostvariti njegovim spajanjem s Hrvatskim zavodom za zaštitu zdravlja i sigurnosti na radu.

Amandman II.

U članku 3. stavku 1. brišu se riječi „jedan od njih“ te se dodaju riječi „dominantan uzrok“.

Obrazloženje:

Definiranje pojma „bolest u vezi s radom“ je nejasno i periferno navodi rad kao jedan od više čimbenika koji uzrokuju te bolesti. Definicija se mora „kompletirati“ s medicinskom znanošću i praksom uz naglašavanje rada kao glavnog čimbenika, uzroka bolesti u vezi s radom.

Amandman III.

U članku 4. u stavku 1. brišu se riječi: „Odredbe iz ovoga Zakona ne odnose se na obrtnika koji obrt obavlja sam kao niti na poslodavca kojeg zastupa jedna fizička osoba koja je ujedno i jedini radnik kod poslodavca, osim kada za njih obavljaju određene aktivnosti osobe na

radu“ i dodaju se riječi: „Od primjene pojedinih odredbi ovog Zakona mogu se izuzeti pravna i fizička osoba nakon što dokažu da u procesu rada nema štetnosti i opasnosti po život i zdravlje“

U stavku 2. brišu se riječi: „te drugim specifičnim poslovima“ i „ili priznatim pravilima zaštite na radu“.

Obrazloženje:

Nijedan univerzalni i regionalni propis u području zaštite na radu ne isključuje od primjene normi prava zaštite na radu obrtnike i osobe na radu. Zakon ne može isključiti obrtnike od primjene pravila zaštite na radu i općih načela prevencije. Obrtnik mora primjenjivati osnovna pravila zaštite na radu, kao i odgovarajuće podzakonske propise. Procjena rizika na radu sadrži i „sredstva rada i radni okoliš“ i u odgovarajućoj mjeri odnosi se i na obrtnike. Obrtnik mora: biti osposobljen „za rad na siguran način“, odnosno korištenje sredstava; osobne zaštitne opreme; mjesta rada; pripreme i provođenja radnih postupaka i dr. Brojne specifičnosti u realiziranju djelatnosti kojima se obrtnici bave u oblasti zaštite na radu mogu samo ograničiti, ali ne i isključiti od primjene odredbi Zakona o zaštiti na radu.

Amandman IV.

U članku 5. u stavku 1. riječi „dva predstavnika“ mijenjaju se riječima „jedan predstavnik“.

Obrazloženje:

Predloženim rješenjem (2+1) narušila bi se „ravnoteža“ među socijalnim partnerima, što je suprotno koncepciji radnog zakonodavstva i koncepciji ravnopravnosti partnera u socijalnom dijalogu u sustavu zaštite na radu.

Amandman V.

U članku 6. riječi „imati dokumentirane informacije“ mijenjaju se riječima „voditi primjerene evidenciju“.

Obrazloženje:

Procjena rizika je elaborat i ima snagu autonomnog općeg akta kao i pravilnik o radu. Zakon o radu propisuje u članku 27. „postupak donošenja pravilnika o radu“, pa je uputno da se to tako propiše odnosno precizira. Uostalom, zaštita na radu dio je radnozaštitnog zakonodavstva, pa kad već postoji takva norma onda je treba koristiti. Izraz „dokumentirane informacije“ je neprecizan.

Amandman VI.

U članku 11. briše se prvi stavak.

Obrazloženje:

Nepotrebno je a i neopravdano mijenjati odredbu i treba je zadržati. U pitanju je rad i rok sjednica Odbora za zaštitu na radu. Pravdanje uštedom troškova poslodavcu održavanje sjednica svodi se na dvije sjednice godišnje je neutemeljeno i štetno. Praksa potvrđuje opravdanost postojanja i rada toga tijela, kao „savjetodavnog tijela za unapređivanje zaštite na radu“ i postojanje obveze za njegovo postojanje. Rok ne treba produžavati jer je riječ o nezamjenjivom savjetodavnom tijelu poslodavca. Uostalom, ako bi se to prihvatilo kolidiralo bi s odredbom članka 199. Zakona o radu o obvezi poslodavca da svaka tri mjeseca obavještava radnika o „zaštiti zdravlja i sigurnosti na radu i mjerama za poboljšanje uvjeta rada“. To i jest zadaća odbora.

Amandman VII.

U članku 14. stavak 1. mijenja se na način da glasi: „U članku 56. brišu se riječi „i u pisanom obliku dobiti obavijest da je određen za pružanje prve pomoći“. „

Obrazloženje:

Neopravdano je i nepotrebno mijenjati odredbu članka o osposobljenim radnicima za pružanje prve pomoći i sadašnje rješenje treba zadržati. Prvu pomoć organizira i osigurava poslodavac na mjestu rada, neovisno od hitne pomoći. Imajući u vidu ulogu i značaj radnika za pružanje prve pomoći i heterogenost poslova i opasnosti na radu u određenim djelatnostima, teško je pravdati prijedlog da se umjesto 20 poveća na 50 radnika koji imaju samo jednog radnika osposobljenog za pružanje prve pomoći. To je minimum.

Amandman VIII.

Članak 16. briše se i članci 17.-38. postaju članci 16.-37.

Obrazloženje:

Postojanje dokumentacije na gradilištu nije zbog inspektora već zbog sigurnosti i zaštite zdravlja radnika. Zahvaljujući organizaciji zaštite na radu na gradilištima, suvremenoj tehnici i tehnologiji građenja, smanjuje se broj nesreća u građevinskoj operativi, ali je ona po broju nesreća na vrhu. Prijedlog je suprotan zahtjevima prakse i načelu zaštite radnika na radu.

Saborski zastupnik

Silvano Hrelja

